

Suriname zal ICC moeten erkennen

Suriname kan zijn eigen belangen het best veilig stellen door zijn krachten te bundelen met anderen. Dat geldt voor zaken die onszelf in een geglobaliseerde wereld merkbaar hard kunnen treffen, zoals epidemieën, klimaatverandering en internationaal terrorisme. Samenwerken is daarnaast de enige manier waarop we de waarden die de grondslag van onze beschaving vormen, effectief kunnen uitdragen. Globalisering heeft als we het zo aanpakken geen bedreiging te zijn, maar biedt juist kansen. Kansen op welvaart en werkgelegenheid, vrede en veiligheid. Gezien de snel verschuivende machtsverhoudingen (VS, EU) en de daarbij horende onzekerheid over de plaats die de huidige bijrollen China, India, Brazilië of Rusland over twintig jaar in het stuk innemen, moeten we de transatlantische relaties goed onderhouden. Alleen dan kunnen we op termijn een realistische koers uitzetten in het belang van onszelf en de wereld. En minstens zo belangrijk is het morele kompas dat we op reis mee kunnen nemen zolang de VS een rol speelt: wij delen onze basiswaarden met hen. Om een orgaan als de ICC geloofwaardig te houden, moeten we grondwaarden als de mensenrechten en democratie waar mogelijk driedubbel onderstrepen. Eindelijk is de kogel door de kerk. Suriname heeft lang geaarzeld, maar komt er niet meer onderuit. Suriname weet ook als geen ander wat mensenrechten vertrappen is. Het is daarom een goed gebaar dat wij ons als natie voorbeeldig opstellen naar de wereld toe. Amerika heeft ons doen geloven dat toetreding niet nodig was vanwege hun eigen belangen. Gelukkig zijn wij er niet voor gezwicht. De raad van ministers is al accoord gegaan, nu nog de Staatsraad en DNA. Het Internationaal Strafhof (International Criminal Court/Court Pénal Internationale, afkorting ICC/CPI) is een permanent hof voor het vervolgen van personen die verdacht worden van genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden zoals deze zijn erkend in diverse internationale verdragen. Het straffhof is opgericht in 2002, is in Den Haag gevestigd en de werktalen zijn Engels en Frans. In 1998 werd op voordracht van de

Verenigde Naties het Statuut van Rome ondertekend, dat de basis legde voor de oprichting van het Internationaal Strafhof. Inmiddels hebben 105 landen het statuut geratificeerd of zich er bij aangesloten. 42 landen hebben het statuut wel ondertekend maar (nog) niet geratificeerd, waaronder de Verenigde Staten. Na het aan de macht komen van de Republikeinen (in 2000) is men in de VS een kruistocht begonnen tegen het straffhof, onder andere met de The Hague Invasion Act. Intussen heeft een groot aantal landen aan de VS moeten beloven om nooit een Amerikaan aan het straffhof uit te leveren. Het Internationaal Strafhof is een onafhankelijk instituut dat wel nauw met de Verenigde Naties samenwerkt. Hoofdaanklager bij het hof is de Argentijn Luis Moreno-Ocampo. Onder zijn leiding worden momenteel oorlogsmisdaden onderzocht in Darfoer, Oeganda en Congo-Kinshasa. In deze gebieden heersen oorlogen waarin marteling, moord, verkrachting en het ronselen van kindsoldaten regelmatig voorkomen. Verdachten worden ondergebracht in het Penitentiair complex Scheveningen onder verantwoordelijkheid van de Verenigde Naties. Het ICC zou een middel zijn om gerechtigheid voor allen te bereiken. Dit wil helaas nog niet zeggen dat er een einde zal komen aan alle misstanden in de wereld. Het Internationaal Strafhof kan weliswaar niet voorkomen dat er misdrijven worden gepleegd die de internationale gemeenschap raken, maar het kan wel de daders ervan bestraffen.

Dit zou gerechtigheid betekenen voor de vele slachtoffers. In conflictsituaties waarbij elke vorm van rechtshandhaving ontbreekt, hebben de overtredders vrij spel. Met de komst van het Internationaal Strafhof kunnen misdadigers berecht worden. Daarvan kan een preventieve werking uitgaan. De ervaring leert echter dat een groot deel van de misdrijven uit nationalistische overtuiging wordt gepleegd en dat overtredders zich over het algemeen niet storen aan een instelling als het Internationaal Strafhof. Preventieve werking van het Strafhof is derhalve niet de voornaamste reden voor de oprichting ervan. Benjamin B. Ferencz

een voormalig aanklager bij het Neurenbergproces, wist het belang van het oplossen van conflicten en het bestaan van internationale rechtshandhaving treffend te verwoorden: 'There can be no peace without justice, no justice without law and no meaningful law without a Court to decide what is just and lawful under any given circumstance.'

Daagblad Sur.

ma. 26 mei 2008

Strafhof pas volledig effectief met wereldwijde participatie

door Ivan Cairo

PARAMARIBO — Alleen wanneer alle landen wereldwijd toetreden tot het Internationaal Strafhof (ICC) en de voorwaarden van het ICC-oprichtingsverdrag in hun nationale wetgeving implementeren, zal het doel van dit instituut volledig gerealiseerd worden. Om te voorkomen dat onder meer misdaden tegen de menselijkheid onbestraft blijven, is het noodzakelijk dat nationale wetgeving het mogelijk maakt deze misdrijven aan te pakken en daders te bestraffen. Daar het initiatief om te komen tot het Internationaal Strafhof uit Trinidad en Tobago kwam, zullen parlementariërs in de regio en de Amerika's zich moeten inzetten opdat de principes van het ICC worden ingebed in de nationale wetgeving. Zo klonk het dwars door de toespraken die gisteren in de Ballroom van Royal Torarica zijn gehouden bij de opening van het regionaal seminar omtrent de rol en functie

dWT foto / Ivan Cairo

Bij de opening van het regionaal seminar over de rol van het Internationaal Strafhof, wezen zowel ICC-vicepresident Renée Blattman (links), OAS-assistent-secretaris-generaal Albert Ramdien (3de vanuit links) en ambassadeur Tanya van Gool van Nederland op de rol die parlementariërs kunnen vervullen bij inspanningen van hun land om tot het ICC toe te treden.

van het ICC.

Assemblee-voorzitter Paul Somohardjo en ICC-vicepresident René Blattman gaven aan dat vooral na de twee wereldoorlogen van de vorige eeuw, de noodzaak van een permanent internationaal strafhof duidelijk werd. Ad-hoc tribunaal zoals die van Neurenberg en Tokio in de jaren '40 en het Rwanda-

en Joegoslavië-tribunaal in de jaren '90 worden gezien als voorlopers naar de uiteindelijke institutionalisering van internationale strafvervolgung die nu is toevertrouwd aan het politiek onafhankelijke ICC. Anno 2008 is het strafhof niet meer weg te denken, zegt Somohardjo, en is De Nationale Assemblée van oordeel dat schendingen

van mensenrechten "nimmer ongestraft mogen blijven".

OAS-topman Albert Ramdin benadrukte dat de OAS zich volledig schaaft achter de doelstelling van het ICC en daarom landen in de Amerika's bijstaat om aan de voorwaarden tot toetreding te kunnen voldoen. Zo wordt modelwetgeving geconcipieerd

en worden gespreksrondes georganiseerd om de bewustwording op te voeren, terwijl ook andere initiatieven worden ontplooid. Ramdin drong er bij lidlanden dan ook op aan te blijven deelnemen aan de werksessies. Van de 34 OAS-landen moeten, inclusief Suriname, nog 11 lidlanden tot het ICC toetreden.

Ofschoon er nu reeds successen worden geboekt, zijn er toch tekortkomingen en grote uitdagingen waaraan het Strafhof het hoofd moet bieden, zei Blattman. Onder andere zijn er logistieke

problemen tijdens onderzoeken in het veld naar strafbare feiten, terwijl het ICC niet de bevoegdheid heeft om verdachten te arresteren. Het is daarvoor afhankelijk van lidlanden of internationale organisaties. De ICC-topper benadrukte dat het strafhof er niet is om nationale rechtbanken te vervangen, maar slechts om daar op te treden waar landen verdachten niet kunnen of willen vervolgen.

Evenals DNA-lid Ruth Wijdenbosch en ambassadeur van Nederland, Tanya van Gool, wees Blattman op de rol die parlementariërs te vervullen hebben, zodat hun land kan toetreden tot het Statuut van Rome, het ICC-oprichtingsverdrag. Zij zijn een belangrijke pilaar bij het aannemen van wetten of amendementen van oude, zodat de bij het ICC strafbare delicten ook nationaal vervolgd kunnen worden, en landen het statuut kunnen ratificeren en kunnen toetreden. "Staten hebben niet alleen het recht, maar ook de verplichting om, door middel van nationale wetgeving, internationale misdaden te berechten", zei Van Gool.

Wijdenbosch deed met klem een beroep op Caricom-parlementariërs er bij hun respectieve regering op aan te dringen in hun slotverklaring van de komende Caricom-top in juli hun ondersteuning uit te spreken voor het Internationaal Strafhof.

Vervolg: Justitie bouwt eerste nieuwe brandweerkazerne

Curtains

DWT 20.7 juni 2008

ICC-seminar in Suriname om landen in regio te interesseren

'Dankzij Arthur Robinson en andere oprichters van het Internationaal Strafhof (ICC) voelen wij ons veilig en zeker in een wereld waarin tenminste de regels bekend zijn. En wanneer er ernstige misdaden tegen de mensheid zijn begaan hebben we een mechanisme om de misdadigers te onderdrukken.' Dit is een fragment uit het Engels van de toespraak van parlementariër Ruth Wijdenbosch tijdens het parlementair regionaal seminar *'Internationale Veiligheid: De rol van het Internationaal Strafhof'* in hotel Torarica gistermiddag. Ruth Wijdenbosch is min of meer de draaiende motor achter dit seminar.

Het doel van dit regionaal seminar is om landen in het Caraïbisch gebied en Zuid-Amerika over de streep te trekken. 'Wij gaan onze ervaringen delen met hun. In Zuid-Amerika heb je landen die een historie van ernstige schending van mensenrechten hebben en een beetje huiverig zijn', legt Wijdenbosch uit. Vandaag gaat zij Suriname als voorbeeld nemen en praten over de weg die wij moest afleggen om tot het ICC te gaan behoren.

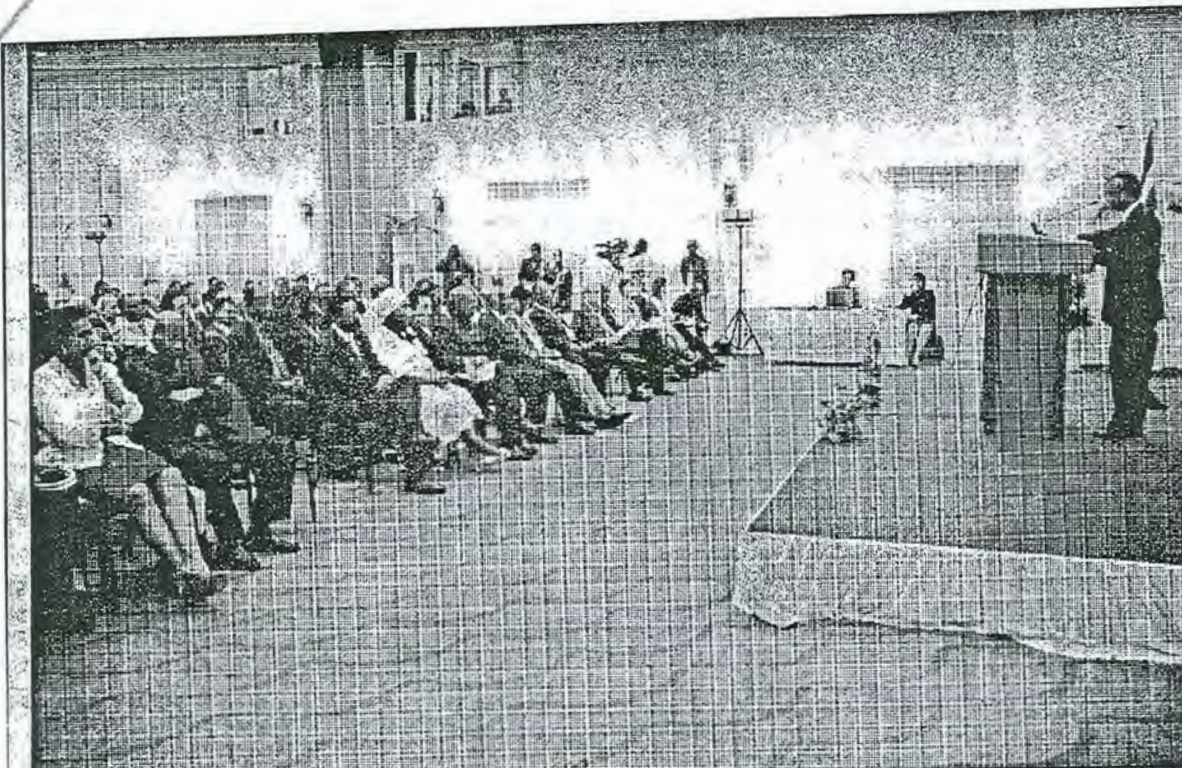
Een andere opzichtige spreker was de tweede vicepresident van het ICC, René Blattmann. Zijn toespraak handelde heel gedetailleerd over de geschiedenis van het ICC. Zo vertelde Blattmann uitgebreid over vormen van internationale strafzaken die zich na de tweede wereldoorlog voordeden. Aan

het eind van zijn betoog zei hij dat het parlementariërs uit de verschillende landen zijn wiens support voor het ICC fundamenteel moet zijn. Zij moeten proberen de regels en bepalingen van het ICC in hun nationale wetgeving op te nemen.

Tanya van Gool, de Nederlandse ambassadeur in Suriname, zei dat de afgelopen twee decennia er grote stappen in de ontwikkeling van de internationale rechtsspraak zijn gezet. Degenen die oorlogsmisdaden en misdaden tegen menselijkheid en genocide plegen blijven niet langer ongestraft. Volgens haar wordt de basis voor het ICC wereldwijd als een van de belangrijkste verworvenheden in het internationaal recht sinds de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. 'Het volledige doel van het Internationaal Strafhof zal alleen gerealiseerd worden als alle Staten wereldwijd toetreden tot het Internationale Strafhof en de voorwaarden van het Statuut implementeren in hun nationale wetgeving', aldus ambassadeur Van Gool.

Het seminar werd door De Nationale Assemblée (DNA) voorzitter Paul Somohardjo geopend. In de zaal zaten behalve parlementariërs, ook president Ronald Venetiaan en vicepresident Ramdien Sardjoe. Een deel van het ministerkorps was aanwezig, samen met parlementariërs uit de regio.

- Dagblad Sur. 20.7 juni 2008.

OAS-assistent-secretaris-generaal ambassadeur Albert Ramdin heeft alle lidlanden opgeroepen zo dikwijls als mogelijk partij te zijn in de werksessies. (foto: Vivian Ligeon)

Vervolg: Internationaal Strafhof niet

Die taak is een verantwoordelijkheid van de lidlanden en internationale organisaties. De ICC-topman is blij dat het Surinaams parlement, nog vóór de toetreding, een dergelijke samenwerking heeft georganiseerd. Daardoor is er een opening gecreëerd om resterende hindernissen uit de weg te helpen. Volksvertegenwoordiger en lid van Parliamentarians for Global Action (PGA) Ruth Wijdenbosch hoopt, dat het seminar bijdraagt tot verhoging van de interesse om toe te treden tot het ICC. Als het aan haar ligt, treedt Suriname dit jaar nog toe tot het strafhof. Ze benadrukte het belang van het ICC als effectieve, niet aan de politiek gelieerde instantie. Wijdenbosch heeft collega-voorsprekers

in andere Caricom-lidlanden opgeroepen om bij hun regeringen aan te dringen op ondersteuning van het ICC. Van de 34 bij de Organisatie van Amerikaanse Staten (OAS) aangesloten landen moeten naast Suriname, nog 10 andere landen tot het ICC toetreden. De OAS staat pal achter de doelen van het ICC. De invloedrijke regionale organisatie staat landen in Zuid-, Midden- en Noord-Amerika bij om aan de voorwaarden voor toetreding te kunnen voldoen. Een van de manieren, waarop de OAS helpt is assistentie bij het ontwerpen van aangepaste wetgeving en het op gang brengen van gespreksrondes om de bewustwording te bevorderen. OAS-assistent-secretaris-generaal ambassadeur Albert Ramdin heeft al-

le lidlanden opgeroepen zo dikwijls als mogelijk partij te zijn in de werksessies.

Het seminar wordt vandaag voortgezet met discussies over de volgende onderwerpen: de universaliteit en doeltreffendheid van het ICC in samenhang met de rol van parlementariërs, het complementariteitsbeginsel en de bijdrage daarvan aan de nationale rechtsorde, uitdagingen met betrekking tot de samenwerking met het ICC en de toekomst van internationale strafrechtspleging, en een Paramaribo-Actieplan voor Gerechtigheid, Veiligheid en Mensenrechten. Als er morgen nog tijd over is maken de buitenlandse gasten een toer door Paramaribo.

Internationaal Strafhof niet meer weg te denken

Het Internationaal Strafhof (ICC) is volgens voorzitter Paul Somohardjo van De Nationale Assemblée (DNA) niet meer weg te denken als instituut om schendingen van mensenrechten af te straffen. Somohardjo heeft gistermiddag het Regionaal Parlementair Seminar te Paramaribo met als thema "Internationale Gerechtigheid en Veiligheid: de Rol van het Internationaal Strafhof" in hotel Torarica geopend.

Terwijl Suriname zich pal achter het ICC heeft opgesteld en gelooft in de doelstellingen blijft het een feit, dat hoe meer landen daar deel van uitmaken, hoe effectiever het strafhof zal zijn. Voordat Suriname tot het strafhof kan toetreden moet het raadsvoorstel nog de Staatsraad passeren en

nog eens goedgekeurd worden door DNA. Bij de opening van het tweedaags seminar heeft René Blattman (vice-president ICC) gewezen op het belang van het strafhof. Hij lichtte toe, dat het ICC een (politiek) onafhankelijk en permanent strafhof is, dat zich toespitst op de berechting van perso-

nen, die vervallen tot het plegen van de meest gruwelijke misdaden. Tot deze categorie van misdaden behoren onder meer volkerenmoord, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven.

Evenwel is het ICC niet in het leven geroepen om nationale rechtsinstanties te vervangen. Het ICC komt pas in

beeld als landen niet in staat zijn of niet willen overgaan tot vervolging van bepaalde verdachten. Overigens gaat het ICC pas aan de slag wanneer kan worden aangetoond, dat de lokale mogelijkheden genoegzaam zijn uitgeprobeerd om een zaak te behandelen. Een ongemak in de logistiek van het hof is onder meer het ontbreken van de bevoegdheid om zelf personen te arresteren.

Meer op pag. 2

De West 20. 7 juni 2008